

junge Domnū alū Terrei, vădendū ēnsē că nu i've-nise nicī uă scire asigurătōre de la nici unul din aceia cu carii era în înțellegere, începu a se neliniști—mai cu sémă când vădu subita intrare a Turcilor în Térră, — cum și a prevedea din acésta, nu fără cuvēntū, resultate funeste. Savva iéră din partea sa, cunnoscēndū mai de aprópe natura și aplecările caracterului ottomanu, nutrindū totu-uă dată în sine neîmpăcată ură contra acellora cari consipařu în contra lui, profită de ocasiune și-și propuse a da Turciloru uă probă de totu servi-ciul ce le putea offeri, predându-le mai ânteiū pe Tudorū cu ař sěi. Astu-felu dér', luându masca sincerități, propuse lui Tudorū că, nefindū pru-dentū a aștepta atacul Turciloru în Bucureșci, pentru cuvēntul că și capitala urma să fiă, fără induoiala, ruinată și eř ênși-și espuši la unu mare pericolu, să ésa cu toții atâtū din orașu și din fortificările de la Cotroceni cum și de prin celle-l'-alte mönastirí; și, surprindendū pe Turci în calle, să năvălescă asupra lorū. Acestu planu se și acordă între dênsii : dér' pentru că înțellegerea se făcu numai prin graiu, executarea lui remase ne-efectuată, căci Savva, cunnoscēndū mai de'nainte intențiunile lui Tudorū și alle cellorū de sub dênsulu pentru jăfuirea mönastiriloru, persista ca ânteiū să ésa Tudorū din Cotroceni, din Mitropoliă și de prin celle-l'alte mönastirí ocupate de ostašii lui, și apoř să urmeze și elu după dênsii. Iér Tudor